Türkiye Gazetesi

ÇOCUK Dergisi'nin çizgi roman ilavesi

DELİ BALTA

GÜRB
AZA

AYRICA PARA İLE SATILMAZ • 15 MAYIS 1983 • SAYI 8

Herkes, hep aynı süvariden söz ediyordu. Haber, dönedolana yayıldı...
MÜTHİŞ SÜVARİ

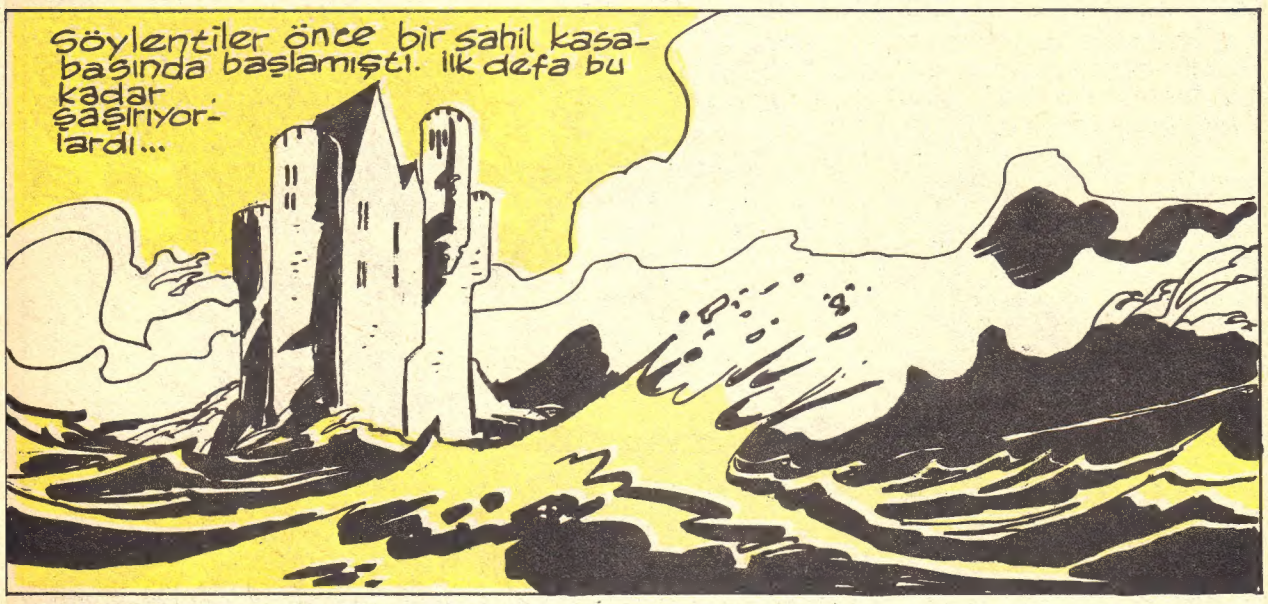
Söylentiler önce bir sahil kasabasında başlamıştı. İlk defa bu kadar şaşırıyorlardı...

Konu hep aynı idi.
KİMDİR BU SÜVARİ? BİR BİLENİNİZ VARSA SÖYLESİN!
1

KİMSE TANIMIYOR Kİ... HIZLA BU YANA GELİYORMUŞ. OLACAK İŞ DEĞİL!

TIPKI FIRTINA GİBİYMİŞ. YAKALAMAK MÜMKÜN DEĞİLMİŞ... BU ANCAK BİR OSMANLI OLABİLİR!

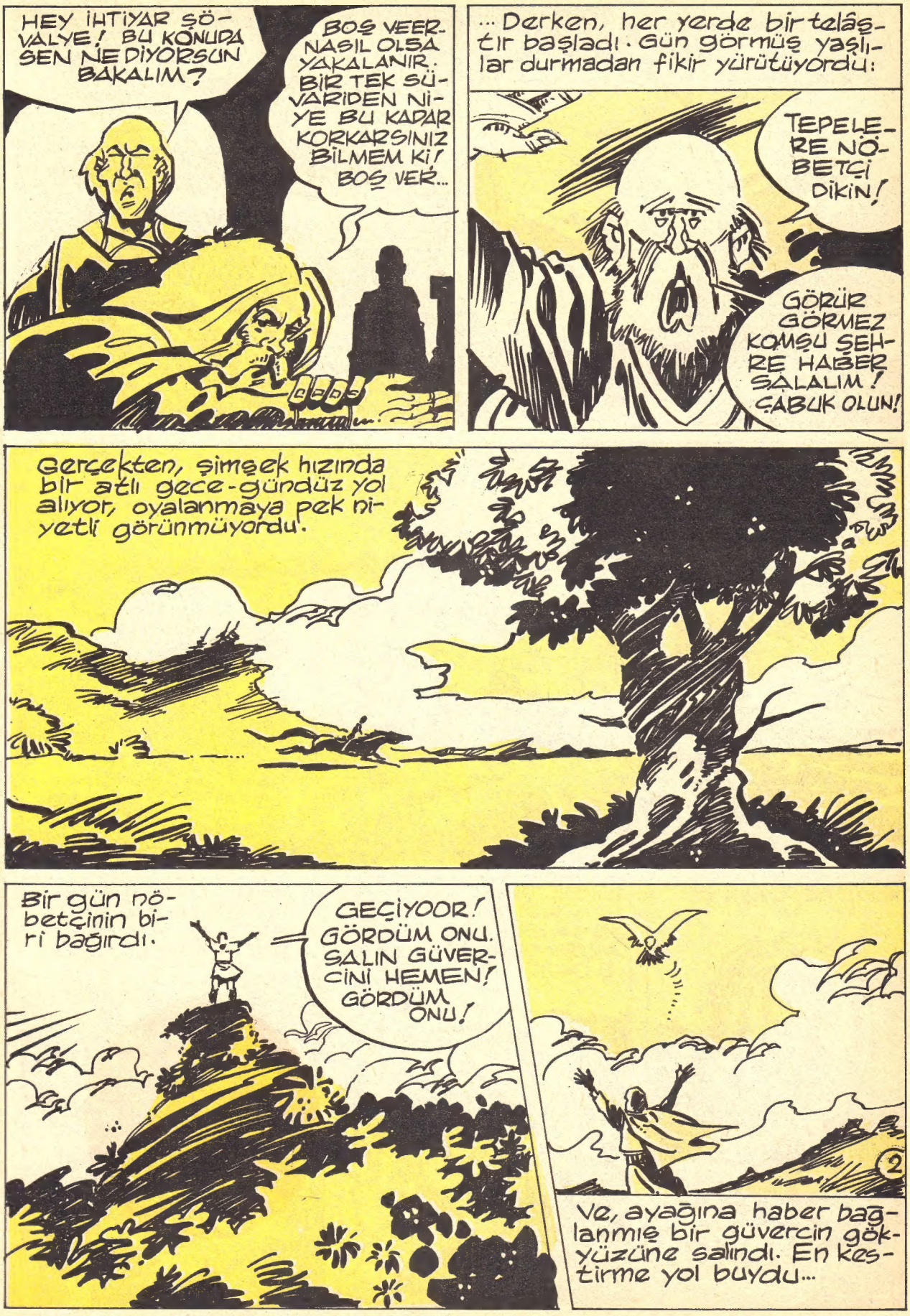
HEY İHTİYAR SÖVALYE! BU KONUDA SEN NE DİYORSUN BAKALIM?
BOŞ VEER- NASIL OLSA YAKALANIR. BİR TEK SÜVARİDEN NİYE BU KADAR KORKARSINIZ BİLMEM Kİ! BOŞ VER...
...Derken, her yerde bir telâştır başladı. Gün görmüş yaşlılar durmadan fikir yürütüyordu:
TEPELERE NÖBETÇİ DİKİN!
GÖRÜR GÖRMEZ KOMŞU ŞEHRE HABER SALALIM! ÇABUK OLUN!
Gerçekten, şimşek hızında bir atlı gece-gündüz yol alıyor, oyalanmaya pek niyetli görünmüyordu.
Bir gün nöbetçinin biri bağırdı.
GEÇİYOOR! GÖRDÜM ONU. SALIN GÜVERCİNİ HEMEN! GÖRDÜM ONU!
2
Ve, ayağına haber bağlanmış bir güvercin gökyüzüne salındı. En kestirme yol buydu...

Postacı kuş, olanca gücüyle ve uzun zaman kanat çırptı. Süvariden bir gün önce menzile ulaştı.

Haber alınır alınmaz, korku dağları beklemeğe başlamıştı...

SÜVARİ BU YANA GELİYOR! ONU ANCAK BİZ DURDURABİLİRİZ! NE PAHASINA OLURSA OLSUN, ONU DURDURALIM!

Müthiş Süvari, köylere ve kasabalara uğramadan evvel yüksek yerlere çıkıp, ortalığı bir güzel kolaçan ediyordu.

Sonra kendini yamaçlardan aşağı bırakıp, yola devam ediyordu...

Gece imiş, gündüz imiş, umurunda değildi. Müthiş Süvari yapayalnız uçuyordu.

Şehirdekiler, bir yabancıyı para ile kiralayıp getirdiler...
KİMSE KORKMASIN! ONU KENDİ ELLERİMLE YAKALAYIP KARŞINIZA DİKECEĞİM!
BUGÜNE KADAR KİMSE ZALTAR'IN ELİNDEN KURTULAMADI! İNANIN BANA!
BU TIFIL SÜVARİ DE KURTULAMIYACAK! HERKES İŞİNE-GÜCÜNE BAKSIN!
Fakat şehirde sözü geçen biri başka türlü düşünüyordu.
BU İŞ O KADAR KOLAY OLMASA GEREK! TEK BAŞINA BECEREMEZSİN!
TARİFE GÖRE ZORLU BİRİ BU!
BELKİ DE DELİ BALTA'DIR... ONU İYİ TANIRIM. ÇOK İYİ HEM DE!
NE? BU SÜVARİYİ GERÇEKTEN TANIYOR MUSUN? NASIL?
KİMMİŞ BU DELİ BALTA?
ÇIKAR ÖNÜNE, DEVİRİRİZ... NE VAR YANİ?
"Yoo... İş o kadar basit değil. Onu bir defasında kimsenin geçemediği kuş uçmaz vâdilerde görmüştüm..."
4

"Bir keresinde elinde bayrak, yüksek-lerde seyrettim. Tek başına bir ordu-ya bedel gibiydi..."

"O, engel nedir bilmez. Her işin bir kolayını bulur."

MÜSLÜMANLAR ÇOK AKILLI VE ZEKİ OLURLAR. BU YÜZDEN TUZAK KURARAK YAKALIYABİLİRİZ. USTA KEMENTÇİLERLE BELKİ...

Kiralık yabani aceleciydi
TAMAM... BU DEDİKLERİNİZ AYNEN YAPILACAKTIR. MERAK ETMEYİN!
5

Daha sonra...
GELİYOOR! GELİYOOR!
MÜTHİŞ SÜVARİ GÖRÜNDÜ HAZIR OLUN!

Yorgun süvari yavaşlamıştı. Bir şeyden habersiz ilerliyordu. Bir dakika sonra...
kayaların ardına girmiş usta kementçiler ortaya atıldılar.
HAYDİİ!!
Bir sürü kement Deli Balta'yı kıskıvrak yakaladı.
AL BAKALIM MÜTHİŞ SÜVARİ! KENDİNİ ŞİMDİDEN ÖLMÜŞ BİL!
HINZIR OĞLU HINZIRLAR! SİZ KALLEŞLİKTEN BAŞKA ŞEY BİLMEZ MİSİNİZ? NE OLUYOR?!
...ve Deli Balta'yı sürüyerek götürdüler!
ALLAH!!

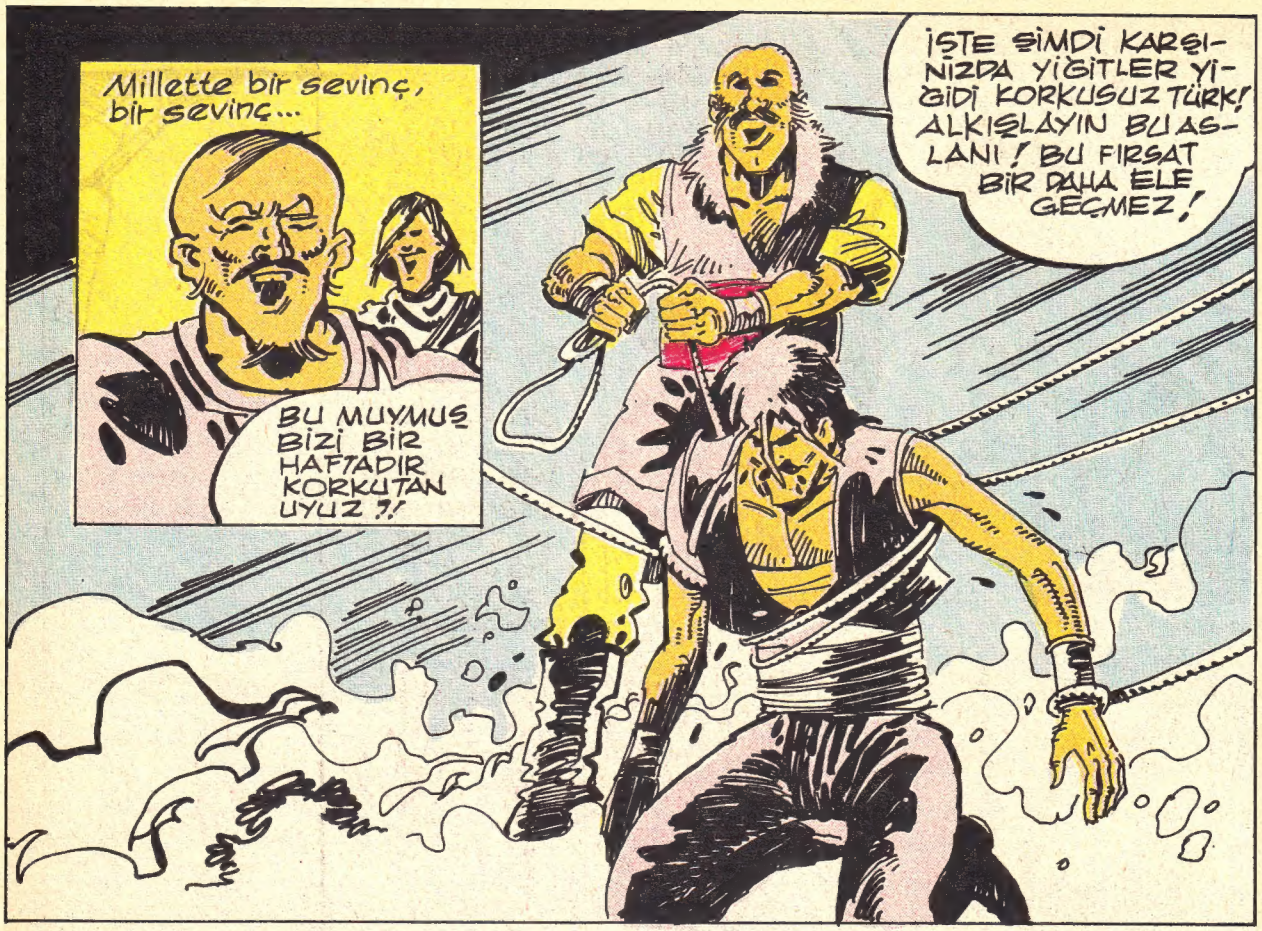
Millette bir sevinç, bir sevinç...
BU MUYMUŞ BİZİ BİR HAFTADIR KORKUTAN UYUZ ?!
İŞTE ŞİMDİ KARŞINIZDA YİĞİTLER YİĞİDİ KORKUSUZ TÜRK! ALKIŞLAYIN BU ASLANI! BU FIRSAT BİR DAHA ELE GEÇMEZ!

Her kafadan bir ses çıkıyordu...
ARTIK, ASLANLIĞI FALAN KALMAMIŞ BUNUN... SÜT DÖKMÜŞ KEDİYE BENZİYOR BAKSANIZA! KORKUSUNDAN DİLİNİ DE YUTMUŞ ZAVALLI!.. ÖMRÜMDE HİÇ BU KADAR GÜLMEMİŞTİM. MEĞER BİZ KİMDEN KORKMUŞUZ...

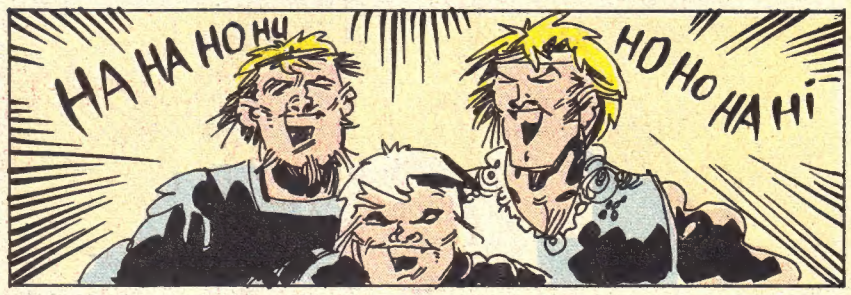
HA HA HO HU
HO HO HA HI

Şehir halkı büyük bir zafer kazanmış gibiydi...
BU KAHRAMANI ŞİMDİ NE YAPALIM ARKADAŞLAR?
ZİNDANA ATALIM. FARELERLE DOST OLUR!
KAFESE KOYUP ŞEHİR ŞEHİR DOLAŞTIRALIM. İYİ PARA KAZANIRIZ...

Deli Balta'yı iyi tanıyan adam dayanamadı:

BU DELİKANLIYI SIRADAN BİRİ SANMAYIN! SONRA HEPİNİZ PİŞMAN OLURSUNUZ!

ASIN GİTSİN

KALK BAKALIM MÜTHİŞ SÜVARİ!.. SENİNLE GÜZEL BİR OYUNUMUZ VAR... KALK DEDİM!

Böyle zamanlar için yapılmış çok yüksek bir kulenin en uç yerine Deli Balta'yı itekaka çıkardılar...

Bir elini ipe, bir ayağını da içi taş dolu bir çuvala bağlayıp bırakıverdiler. Deli Balta hâlâ yarı baygın bir haldeydi...

O gece hafif bir rüzgar çıktı. Sonra hızını artırdı. Bu büyük bir fırsattı...
Deli Balta, her seferinde biraz daha uzun salınmaya gayret ediyordu...
Ve istediği oldu...
Ayağındaki taş dolu çuvalla hapise kale duvarına çarpıyordu. Rüzgâr, gümlemeleri alıp götürüyordu...
GÜM!
OLUYOR... ÇUVAL BİR YIRTILSA İŞİM KOLAYLAŞACAK... İŞTE YIRTILDI !.. TAŞLAR DÖKÜLÜYOR... BİRDEN HAFİFLEYECEĞİM... OLDU BU İŞ...
GÜM GÜM GÜM

Çok değil, çeyrek saat sonra :
Hii!
KALK BAKALIM ÇATAL KAFA! MİSAFİR KABUL EDER MİSİN?
URGAN ARIYORMUŞSUN GALİBA... ONU GETİRDİM... OOO! KILICIM DA BURADAYMIŞ.. SAĞOLASIN!
NASIL KURTULDUN SEN? BU İMKÂNSIZ!!
ORAYA ASILAN KİŞİ ASLA KURTULAMAZ. SEN HAYALETSİN!
Deli Balta güldü :
SIYIR KILICINI GAFİL! DAHA YAPILACAK ÇOK İŞİM VAR. KALK BAKALIM!
GAFİL KİMMİŞ, ŞİMDİ GÖRECEKSİN. KOLLA KENDİNİ!
İPTE ÖLMEDİĞİNE PİŞMAN OLACAKSIN! SENİ DÜN PARÇALASAM DAHA İYİYDİ!
BAKALIM, KILICIN DA AĞZIN GİBİ İŞLEK Mİ? NE DERSİN ÇATAL KAFA?
10

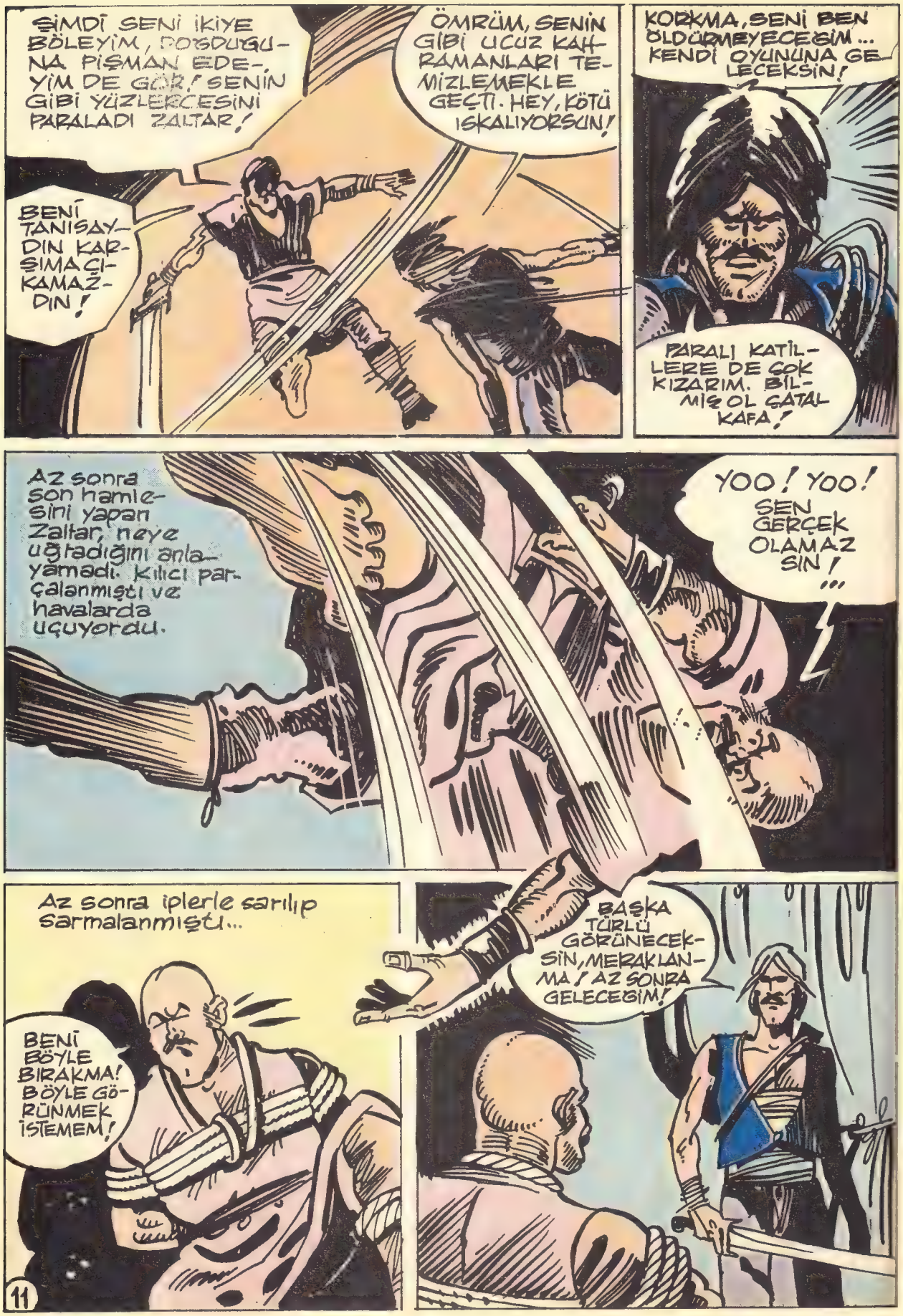
ŞİMDİ SENİ İKİYE BÖLEYİM, DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDEYİM DE GÖR! SENİN GİBİ YÜZLERCESİNİ PARALADI ZALTAR!
ÖMRÜM, SENİN GİBİ UCUZ KAHRAMANLARI TEMİZLEMEKLE GEÇTİ. HEY, KÖTÜ İSKALIYORSUN!
BENİ TANISAYDIN KARŞIMA ÇIKAMAZDIN!
KORKMA, SENİ BEN ÖLDÜRMEYECEĞİM... KENDİ OYUNUNA GELECEKSİN!
PARALI KATİLLERE DE ÇOK KIZARIM. BİLMİŞ OL ÇATAL KAFA!
Az sonra son hamlesini yapan Zaltar, neye uğradığını anlayamadı. Kılıcı parçalanmıştı ve havalarda uçuyordu.
YOO! YOO! SEN GERÇEK OLAMAZSIN!...
Az sonra iplerle sarılıp sarmalanmıştı...
BENİ BÖYLE BIRAKMA! BÖYLE GÖRÜNMEK İSTEMEM!
BAŞKA TÜRLÜ GÖRÜNECEKSİN, MERAKLANMA! AZ SONRA GELECEĞİM!

Sıra ikinci adamdaydı... iki göz dehşetle yerinden fırlamıştı...

SEN HA?

BEN YA... GÖRDÜĞÜNE SEN DE SEVİNMEDİN ANLAŞILAN.

İŞİM UZUN. GEL YANIMA BAKAYIM!.. UĞRAŞTIRMA BENİ... HA ŞÖYLE... AFERİN...

Kara giyimli adamdan sonra bir başka odada... Sıra üçüncüdeydi...

YALVARIRIM ÖLDÜRME BENİ! SANA NE İSTERSEN VERİRİM, ZENGİN OLURSUN!

ON İKİ ARŞIN URGAN VERSEN YETER... BAŞKA BİR ŞEY İSTEMEM! PARAN SENİN OLSUN UCUZ KAHRAMAN! SÖYLE, NERDE URGANLAR?

Böylece üç azılı Türk düşmanı da Deli Balta'nın eline geçmişti...

Bundan sonra ise ne yapacağını çok iyi biliyordu...

HAYDİ, YÜRÜYÜN BAKALIM... ŞÖYLE UFAK BİR GEZİNTİ YAPACAĞIZ... ÜZÜLMEYİN, FAZLA SÜRMEYECEK...

BİR HATÂ ETTİK. BİR HATÂ ETTİK... AMA NE?

DEDİM SİZE! MÜSLÜMANLAR HEM AKILLI, HEM ZEKİDİRLER. BANA İNANMADINIZ. İŞTE CEZAMIZI ÇEKİYORUZ...

Aynı kulenin tepesinde bu sefer, dört kişi vardı. En arkada uzun kılıcıyla Deli Balta duruyordu. Ve aşağı sarkmış ipler Ay ışığında ipince görünüyordu...

O gece bir atlı yıldırım gibi şehri terkediyordu.

HAYDİ KARAKIZ! DAHA, YAPILACAK İŞİMİZ, ULAŞTIRILACAK HABERLERİMİZ VAR!

Yine bir tepeye tırmanıp geride kalan şehre son defa baktı.

HİÇ TE MİSAFİR SEVMİYORSUNUZ! YİNE GELECEĞİM, BEKLEYİN!

Sabaha karşı değişik yönlerden soğuk rüzgârlar esti... Yabani hayvanlar bile inlerini terkedemediler...

Sabah, beraberinde süt-liman bir gökyüzü getirdi. Dünya, her zamanki dünya gibiydi. Yalnız, ilk uyananlar gözlerine inanamadılar...

OLAMAZ!!

HAYIR HAYIR!

Kuleden sarkan upuzun üç ipin ucunda üç ceset sarkıyordu. Soğuktan donup kalmışlardı. Bileklerine, içi taş dolu üç çuval bağlanmıştı...

BİR KİŞİ TEK BAŞINA BU İŞİ NASIL YAPAR? HAYRET!

BAKAMIYORUM. KORKUDAN BAKAMIYORUM!

OLACAĞI BUYDU... SUÇSUZ BİRİNE İŞKENCE ETMENİN SONU BUYDU! SONU BUYDU!...

SON

Posta ve anbalaj masrafları bize aittir.

İSTEME ADRESİ

HAKÎKAT KİTÂBEVİ

Darüşşefaka cad. 57/A P.K. 35 Fatih
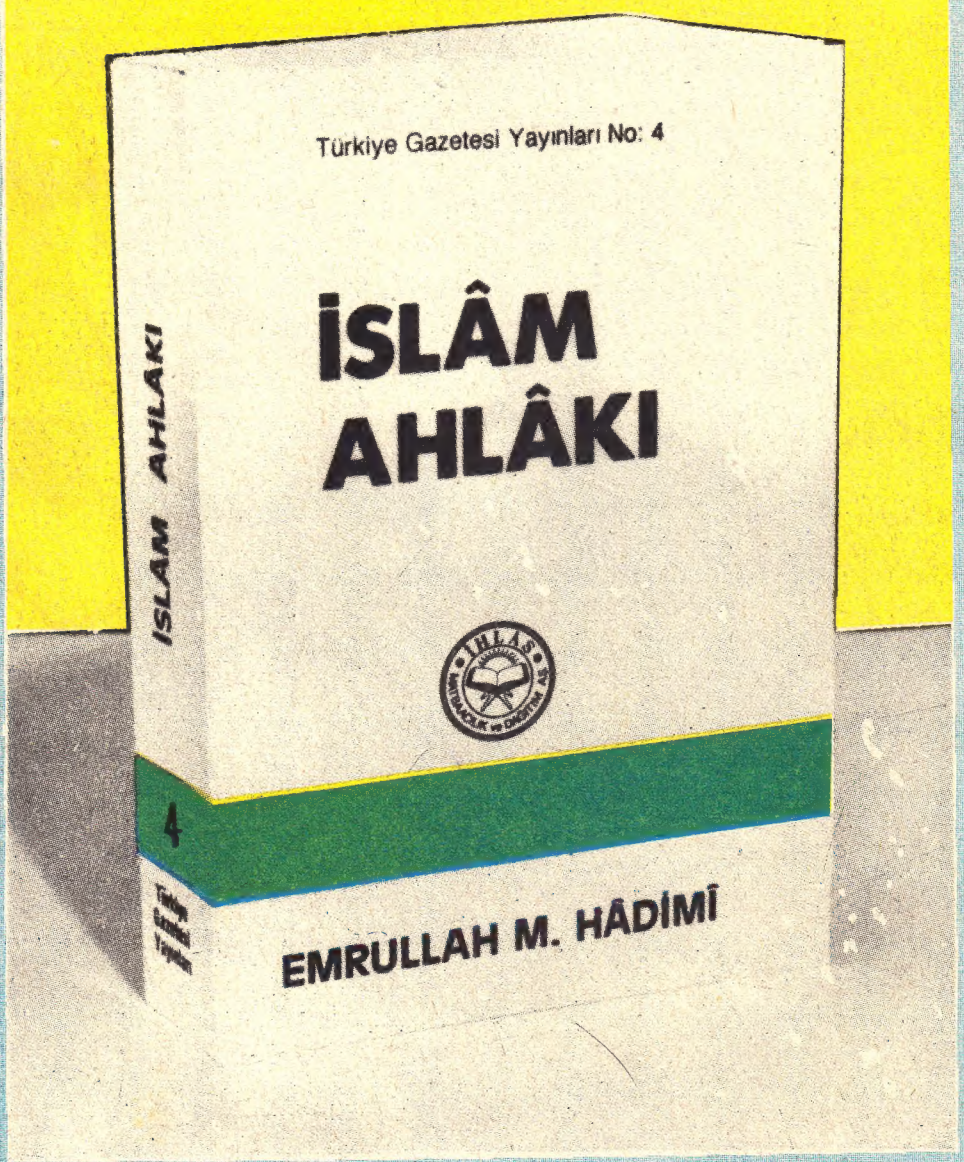
Tel: 234556 - İSTANBUL